

[Arne Ejerregaard.]

have denne sociale slagside, hvor den rammer dem, som i forvejen er ramt hårdt af prisstigningerne, og derfor ønsker vi en omlægning på dette punkt.

Forslaget om forhøjelse af registreringsafgiften på personbiler og varevogne kan vi acceptere. Men der er dog én ting, vi finder uhensigtsmæssig, og det er, at de forhandlere, der står i dag måske med 50 biler, ikke kan få disse biler solgt. Det er urimeligt, at de skal have bundet kapital i disse biler, for hvis forslaget bliver gennemført, vil bilsalget stagnere fra og med i dag, og derfor mener vi, at de biler, som forhandlerne har fået hjem, ikke skal være omfattet af dette lovforslag. Det ville også være urimeligt, at de mennesker, som i dag eller i går har købt biler, men ikke har fået dem leveret endnu, pludselig får at vide, at nu skal bilerne stige så og så meget, fordi de ikke fik dem leveret inden gennemførelsen af lovforslaget.

Vægtafgiftsforhøjelsen skal jeg indrømme er hård. Men jeg indrømmer også, som jeg sagde til at begynde med, at vi er indforstået med, at vores økonomiske situation kræver en skrap lud, og derfor mener vi også, det må være rimeligt i den givne situation at være med til at gennemføre den.

Med hensyn til lystbåde synes jeg det er en ganske god idé, man har fået, at beskatte dem med 25 pct. Men var der ikke andre, jeg havde nær sagt lystmæssige ting, man kunne beskatte? Hvad med f. eks. præfabrikerede swimmingpools, som har et mægtigt opsving i øjeblikket, og som er energikrævende såvel i produktionen som i brugen? Var det ikke rigtigt at lægge en afgift også på dem, nu hvor man er så godt i gang? Med så godt i gang mener vi altså ikke noget negativt, men at vi må se at finde de muligheder, der er for at forbedre vores handelsbalance.

Altså må vi sige, at vi er positive i den givne situation over for hovedlinjerne i regeringens forslag, og jeg tør også sige, at vi er villige til at tage et medansvar, hvor upopulære lovforslagene end kan være. Dog må

jeg sige, at skal vi medvirke, må man nødvendigvis prøve på at tage hensyn til de områder, som jeg her har påpeget, og hvor vi mener man rammer den svageste gruppe hårdest.

Så må jeg endelig sige, at disse afgifter og afgiftsforhøjelser er jo kun kortsigtede løsninger, de løser ikke noget på lang sigt. Men vi har forstået, at man med de givne skatteoplæg og med regeringens indstilling til boligproblematikken vil være med til en samordning af disse problemer, så man får en langsigtet politik, som kan løse vores problemer med hensyn til, jeg må nok sige vores økonomiske uføre, som det har været i næsten de sidste 10 år, således at vi igen får balance i tingene.

Det skal altså ikke skorte på velvillig behandling fra kristeligt folkepartis side, og jeg kunne ønske at sige, at ville man fra regeringens og regeringspartiets side behandle vore forslag med en brøkdæl af den velvilje, som vi behandler regeringens forslag med, så ville vi have været særdeles taknemlige.

Knud Jespersen (DKP):

Det turde være klart, at det var med nogen interesse, vi lyttede til finansministerens tale i middags. Årsagen hertil er, at nu har man mange gange bebudet, at man ville komme med en virkelig gennemgribende række forslag, der kunne sanere Danmarks økonomiske forhold, skatte- og udgiftspolitik, inflation og betalingsbalance. Men der var jo ikke så meget at hente i finansministerens tale ud fra vores opfattelse. Der var dog én ting, idet finansministeren kom til at bekræfte den af os fremsatte påstand under finanslovdebatten, at den vurdering, der var grundlaget herfor, end ikke kunne holde længere end til grundlovsdag. Nu kommer de lovforslag, der skal redde nationens økonomi, og man kan stille spørgsmålet: er der her tale om at sætte ind over for det, der har skabt problemerne? Er der tale om inds greb mod jordspekulationen? Nej, den skauhindret have lov til at fortsætte i stigningl-